POKROK ZÁPADU

PUBLISHED WEEKLY.

Published by Pokrok Publishing Co., 1309-1311 Howard St.—Tel. 2913.

Subscription by mail, - $1.00 per year.

Vychází každou středu.

Vydává: Vydavatelská Spol. Pokroku.

1309 1311 Howard ul. — Telefon 2913.

Předplatné:

V místě s dodávkou do domu.....$1.50
V místě, s dodávkou poštovní.....$1.00
Poštou pro Spojené Státy a Kanadu.....$1.00
Čech.....$1.50

Obnášky.

Drobné a různé obnášky uveřejňujem pouze ten, když peníze k objednávce přiloženy jsou. Za drobné obnášky obyčejné velikosti, nepřesahující palec, čítáme 75 centů za třikrát. Za různá oblášení, blahopřání, úmrtí a jiná, čítáme $1.00 za tři palce za každé uveřejnění. Aneb k. 's proto přiloží objednávce tolik peněz, jak velkou obnášku míti si přeje. Ceny obnášek na delší dobu oznámí se ochotně na vyžádání.

Zásilky peněz

Nejbezpečněji, když se koupí na poště nebo expressu "Money Order" a též nám se zašle. Též v registrovaném dopise aneb poukázkou bankovní jest zásilka jistá. Kdo však platiti "cheekem" na bank, nechť zašle 25 centů více, proto že tolik musíme platit bance za kolekci, aneb ať koupí směnku (draft) na Omahu, Chicago neb New York. Na místě drobných peněz přijmeme též 1- a 2-centové kolky. Všechny zásilky nechť jsou zásilky pod jednoduchou adresou pouze takto:

Pokrok Západu,
Omaha, Neb.

Omaha, Neb., 1. března 1905.

OLEJOVÝ TRUST SIL VÍTR A NYNÍ klidí bouři.

PRÁVNÍK STRÝCE SAMA, MOODY, našel prý v trustu jatkářů čertovo kopýtko.

DUCH STARÉ LIŠKY, PENNSYLVÁNského senátora Quaye, dosud ve spolkovém senátu straší.

MŮŽE BÝT, ŽE GRIPPENBERG JEST skutečně dobrý generál, ale povídáním, co zamýšlel Japoncům udělat, tyto nezastraší.

CAR MIKULÁŠ BUDE ZAJISTĚ PŘEkvapen, až se dozví z amerických a anglických časopisů, za jakých podmínek se rozhodnul ukončiti válku.

SENÁTOR KEAN Z NEW JERSEY jednoho dne ztratí svůj "džab", který mu dal lid, bude-li dále práti špinavé prádlo pro trusty ve spolkovém senátu.

RUSKÝ ARCIKNÍŽE VLADIMÍR SE chystá na cestu po Evropě, prý k vůli zdraví. Má pravdu, neboť podnebí v Rusku arciknížatům rozhodně nesvědčí.

NENÍ NA TOM DOSTI, ŽE KUROPATkin má dosti "trublů" s hájením své fronty proti Japoncům, nyní musí také ještě krýti záda proti domácím nepřátelům.

NYNÍ SNAD JEHO MAJESTÁT, OLEJOVÝ král Rockefeller, přijde k poznání, že americký lid má právo na lepší zastoupení v zákonodárných tělesech, nežli on mu až dosud povoloval.

NA ROZKAZ JAPONSKÉHO MINISTERstva bylo jméno ruského města Dalny vymazáno z map Mandžurska a přeměněno na Tairen. Není to ještě trochu brzo? Pýcha obyčejně předchází pád.

PAKLI DEMOKRATICKÝ DUCH V RUském národu bude stále tak růsti jako roste, tu gen. Kuropatkin, zvítězí-li nad Japonci, může po svém návratu běžeti za presidenta Ruska jako válečný hrdina.

MNOHOŽENCI HOGHOVI NECHCE vězeňská strava chutnati. Inu, není divu; vždyť žil v neustálých líbánkách a tu každá jeho nová žena se zajisté přičiňovala ze všech sil svých, aby pomocí žaludku si udržela jeho srdce.

V CHICAGU, NA NALÉHÁNÍ PRES. Roosevelta, učiněn druhý krok proti jatečním baronům. Spolková porota začala tam totiž vyšetřovati, jak daleko jateční baroni překročili soudní zápověď soudce Grosscupa. Krok tento jest jedním z nejdůležitějších v zápasu, který dnes vede lid prostřednictvím vlády proti velkokapitalistickým korporacím, jež monopolem svým ho vyssávají. Před delší dobou jatečním baronům bylo zapovězeno, aby svým vzájemným dohodnutím neobmezovali obchod se živým dobytkem a masem a zápověď tato byla potvrzena nejvyšším soudem Spoj. Států. Dle dobrozdání vládních úředníků jatkáři porušili tuto zápověď a tím i zákony, týkající se mezistátního obchodu. Pakli gen. právník Moody to myslí poctivě, tu může na jatkářích dáti ostatním zločinným korporacím odstrašující příklad, jenž poslouží znamenitě k obmezení zla trusty nyní páchaného. Moody však musí naléhati na to, aby jatkáři nebyli jen pokutováni za porušování zákonů, ale potrestáni vězením. Pokutě se jen potají vysmějou a záhy ji zase na farmářích a dělnících vydřou.

NÁŠ "CTIHODNÝ" SENÁT JEST VE svém jednání a v zásadách svých tak zastaralou institucí naší vládní mašiny, že tuto zem uvádí jen k posměchu před celým světem. Tak ku př. ostátňovací zákon nestane se zákonem, poněvadž jeden ze spolkových senátorů, který umí mlátit prázdnou slámu svým neúnavným jazykem, nechce tomu připustit. Předloha, obmezující vyděračnost drah, jež přijata byla nižším domem, nestane se zákonem proto, že dva senátoři, kteří byli ve svých státech zvoleni jako zástupci lidu, ale ve skutečnosti zastupují železnice, tomu nedovolí. Návrh na zrušení cla na papír, jež by zasadilo trustu vyrabějícímu papír smrtelnou ránu, nepřijde k projednání proto, že někteří přátelé "ctihodného" senátora z Connecticut vlastní akcie v papírovém trustu. Tak i nejlepší a lidu nejprospěšnější zákon může za dnešních poměrů být v senátu "zabit" tím neb oním senátorem. Ale jakmile v senátu jest podána nějaká předloha, aby pánům senátorům dostalo se nějakých zvláštních privilejí, aby ku př. zařízeno bylo více restaurantů, kam žádný jiný smrtelník nemá míti přístupu nežli jen senátoři, aneb aby rozmnoženy byly holírny pro naše spolkové Solony atd., tu taková předloha projde mrknutím oka. Páni senátoři, kteří se domnívají ve své směšné ješitnosti, že jsou polobohy, pro sebe umí vydávat miliony jako centy. Nejsouce spokojeni s dosavadními privilejemi, chtějí míti budovu pro sebe za $6,000,000, v níž každý ten "ctihodný" senátor má míti své vlastní oddělení, svůj vlastní štáb klerků, poslíčků atd., aby "důstojnost" takového amerického Solona ještě více vynikala, a ovšem proti této rozhazovačnosti peněz se v senátu neozve ani živá duše. Inu, vždyť je to pro "ctihodné" senátory, kteří se řídí zásadou: "všechno pro nás a nic pro lid." Za dnešního zastaralého, přežilého způsobu jednání v senátu jsou "ctihodní" senátoři vlastně antoušky, kteří chytají každou předlohu, která se jim nelíbí, jako tito chytají psy. Jest již nejvýš na čase, aby do spolkového senátu dostala se nová krev. Zvolení guv. LaFolletta z Wisconsinu jest první kapkou, která snad trochu zkostnatělé, zastaralé těleso senátu oživí.

Do New Prague, Minn., a okolí.

Všem milým příznivcům a odběratelům Pokroku Záp. ve zmíněném městě a okolí sdělujeme, že

p. M. F. BAŠTÝŘ

přijal ze vzácné ochoty na sebe jednatelství listu našeho. Prosíme tedy všechny naše krajany, aby ve všech záležitostech, Pok. Záp. se týkajících, s plnou důvěrou se na p. M. F. Baštýře obrátili, kteryž jim ochotně poslouží.

Vyd. Pokroku Záp.

Západ pro západního muže.

Nově zvolený guvernér Minnesoty, Johnson, demokrat, který vyšel vítězně z republikánské záplavy v posledních volbách, pronesl v Chicagu před klubem obchodníků řeč, jež setkala se se souhlasem širokých vrstev amerického lidu.

Johnson mezi jiným pravil:

"Západní republikáné se až dosud těšili myšlénkou, že zachraňují zem, když hlasují věrně a stále pro zákony soukromých privilejí, jež vzaly původ v Pennsylvanii, odkud každý zástupce v kongresu jest kontrolován olejovým a uhelným trustem. Tyto zásady soukromých výhrad byly v New Jersey ještě sesíleny, neboť stát tento jest školkou trustů a korporací a zásady ty vtěleny byly částečně i do národních prohlášení republikánské strany na nátlak trustovních magnátů z New Yorku, odkud magnáti ti řídí své korporace.

Dnes kongres Spoj. Států jest pod absolutní kontrolou a nadvládou jedné části země a ostatní části sedí a klidně na to pohlížejí. Za nedlouho musí se utvářiti v této zemi jiné politické poměry a jiné strany."

Johnson uhodil těmito slovy hřebík přímo na hlavičku, neboť právě v přítomné době nejlépe vidíme, jak kongres a zvláště senát, jest ovládán trustovními magnáty z východu. Bohudík, ale president naší republiky není ovládán těmito vlivy a západ v posledních volbách nedopustil se žádné chyby, že volil pro Roosevelta.

On pochází sice z východu, ale náhledy a karakterem svým jest celým západním mužem, poněvadž žil dlouhá léta na západě a zde ssál do sebe vzduch šírých, volných jeho prérií, čerpal z nich lásku ku spravedlnosti a k širokým vrstvám lidu, jež ve východních státech u politiků obou stran jsou vzácností.

Při příštích volbách bude západ pro západního muže jako kandidáta presidentství, poněvadž západ jest již syt východní, národu škodlivé nadvlády ve straně republikánské. Dosud je těžko říci, na kom západ soustředí svou sílu, ale bude to zajisté muž, který důvěru západu bude zasluhovati.

Možná, že to bude statečný guvernér Wisconsinu, LaFollette, nebo guvernér Illinoisu, Deneen — dnes těžko ještě říci, koho lid na západě vyvolí, ale jistě nebude to nikdo, kdo representovati bude náhledy trustovních magnátů a newyorské Wall ulice. Kdyby západ se svým kandidátem v konvenci měl být poražen a východ s kandidátem trustů a bankéřů měl zvítěziti, tu takový kandidát bude západem poražen, neboť ten jest již přesycen politiky osobních privilejí.

Západ již má až po krk té korporační nenasytnosti a vyssávačnosti New Yorku a New Jersey, která z těchto států tvoří loupežné skrýše, do nich trustovní magnáti zavlékají všechno uloupené bohatství ze západu.

Západ počíná shazovati se své šíje obojek východních nástrojů korporací, kteří se nechají voliti za zástupce lidu, aby ho zrazovali a sloužili korporacím. Západ jest syt politiky, která ostatně i v některých státech západních jest prováděna, jako ku př. do jisté míry v Nebrasce, a která olupuje pomocí ochotných a zaprodajných zákonodárců lid o jeho výhrady a samosprávu, jak smutný toho doklad máme na Omaze.

Západ již více nevěří v kandidáta, který jest zástupcem 'systému', jenž učinil z Johna D. Rockefellera a Andrew Carnegieho dva z nejbohatších mužů na světě.

Západ jest sídlem pracovitých, přímých farmerů, obchodníků, maloprůmyslníků a dělníků, a ti nepřestali ještě věřit, že vláda v této zemi má vycházeti z lidu a býti pro lid. Západní lid věří, že tato zem není ústřicí, jež má sloužiti k vysrknutí pouze pro hlouček velkomilionářů a západní lid není bohudík, otrokem, aby skláněl před peněžní mocí tohoto hloučku své hlavy, jako činí východní politikáři.

Západ, až přijde čas, v roce 1908, promluví důrazně; na to se nástrojové trustů a bankéřů východních mohou připraviti již dnes.

Muž, který v Kansasu pozvedl boj proti Rockefellerovi.

Celá zem dosud skláněla se v pokoře před olejovým trustem, až v Kansasu našel se muž, který měl dosti energie a odvahy, hoditi rukavici Rockefellerovu pohybu. Mužem tím jest William Estley Connelley z Chanute, povoláním učitel, spisovatel a obchodník z nutnosti.

Minulého leta učiněny byly pokusy v Kansasu s organisováním trustem utlačovaných majitelů olejových čerpadel, ale trust pomocí svých zaprodajných nástrojů každou organisační schůzi takovou kontroloval a proto také nebylo s pokusy těmi docíleno žádných výsledků.

Majitelé čerpadel byli s nezdařenými pokusy těmi tak zklamáni, že ani při posledních volbách neučinili žádný pokus k zlepšení svých poměrů a vůbec stali se bezhlavým stádem, které leželo bezmocné u mocných nohou olejového krále. Žádné z těchto obětí olejového trustu víc ani nenapadlo, že by snad legislatura Kansasu mohla jim přinésti nějaké úlevy a olejový trust vzhledem k tomu byl si tak jist, že nebude proti němu podniknuto žádných kroků, že udržoval v Topeka několik málo svých agentů ve sněmě.

V prosinci setkal se Connelley v Peru s H. E. Westem, jedním z největších majitelů olejových čerpadel v Kansasu a pravil k němu: "Svolejme schůzi olejníků z tohoto okolí, ať tito podají své náhledy, co by měl sněm pro ně učiniti."

"Co je to platno?" odvětil na to West malomyslně.

"Aspoň můžeme v legislatuře pak přednésti, co si tento distrikt přeje, aby se učinilo," naléhal Connelley "a možná, že tím dáme podnět k akci i pro ostatní čerpače."

Takým způsobem svolána byla prvá schůze čerpačů kolem Peru, v níž usnesena byla resoluce, vyzývající všechny čerpače ze státu Kansas ku sjezdu do Topeka, za účelem utvoření státní organisace. Sjezd byl konán, organisace utvořena a tato předložila své požadavky legislatuře a její výsledek jsme s milým čtenářstvem Pokroku již sdělili dříve.

*

Connelley jest idealistou, který pro různé zásady bojoval po celý svůj život a v přestávkách těchto svých bojů studoval život, aneb psal pojednání o jiných idealistech, již lidstvu zasvětili své služby. Jeho rekem jest John Brown, který v Kansasu pozvedl boj proti otroctví.

Connelley narozen byl v Johnson okr. v Kentucky v r. 1855 a ač je neobyčejně pilným, tu zůstal až dosud chudým. V roce 1863 otec Conneleyho vstoupil do severní armády jako kapitán jízdné pěchoty 45. pluku kentuckého. Za čtyři měsíce na to, když otec vstoupil do armády, tu matka jeho zemřela, zanechavši čtyři malé děti, z nichž William byl nejstarší a čítal tehdy 8 roků. V celém kraji rodina neměla příbuzných a tak William s pomocí sousedů se staral o své sourozence. Vzdor jeho péči a přičinění často sirotkové museli zakoušeti hlad, ale William je dochoval až se otec navrátil po válce domů, aby se opět uchopil svého obuvnického verpánku. William byl na verpánku svému otci pilným pomocníkem a když tento za několik [illegible] mřel, tu opět starost o [illegible] nu připadla na bedra Willi[illegible]. Za těchto poměrů ovšem nemohl chodit do školy, ale za to v noci při plápolajícím ohni sukovatého dříví, čítal a učil se z knih zapůjčených mu z Louisville a Lexingtonu. V 17 letech počal William vyučovati školu ve svém rodišti a při tom zaměstnání setrval až do 26. svého roku. Na to pojat byl touhou seznati jiný kraj a zanechav své úspory doma, vydal se na cestu do Kansasu, kde usadil se nejprve ve Wyandotte okr. a zde si našel práci jako pomocník na farmě za $15 měsíčně. Za pět měsíců se mu začalo zase stýskati po škole i stal se opět učitelem a později založil banku a otevřel dřevařský obchod a konečně také vstoupil do olejového obchodu v Chanute.

Prázdné chvíle své používal k napsání cenných spisů. Connelley jest nyní ředitelem kanssaské státní historické společnosti, členem nebrasské státní historické společnosti, členem americké historické společnosti a jiných více.

To jest muž, který rozvrhnul plán, jenž legislatura přijala a jenž v celé Americe nalezl ohlasu, k boji proti Johnu D. Rockefellerovi.

Connelley, když dospěje k náhledu, že má pravdu, jest přímo fanatickým bojovníkem. Olejový trust nazývá ho anarchistou, poněvadž mluví a píše hořkou pravdu a hájí vždy zájmy širokých vrstev lidu proti privilejím pijavic druhu Rockefellerova.

Novinky z Able, Neb.

Dne 25. února 1905.

Mrazy pominuly a sníh kvapně taje, z čehož máme zajisté všichni radost.

Chřipka zde dosud řádí, ale jsou to již jen lehčí případy. Minulý týden držela také p. E. Dostála.

Maškarní ples, pořádaný dne 19. února Z. Č. B. Jednotou, vydařil se velmi skvěle. Lidu se sešlo z celého okolí tolik, že prostorná síň p. Donáta mohla sotva pojmouti všechny účastníky. Masky byly vesměs krásné, takže soudcové měli pernou práci při rozdělování premií. První cenu obdrželi "perský král s princeznou", druhou "japonský mikado," třetí "maršál s baletkou," čtvrtou "lesní panna" a pátou "chromý žid." Vzorný pořádek byl udržen až do skončení zábavy. Řád jest s výsledkem plesu úplně spokojen.

Minulé úterý stala se naší bance nehoda. Hodiny, které samočinně odmykají pokladnu, vypověděly službu a kasír nemohl se dostat do vnitř. Musel tedy povolat "experta" z Omahy, aby pokladnu otevřel.

Jos. Školník meškal návštěvou v Omaze a ve Wilber po minulé dva týdny.

Letošní sníh poučil mnohé, že se vyplácí sekat a na podzim též vypalovat divokou trávu kolem veřejných cest.

V sobotu bylo u nás jako po vyhoření. Kdo mohl, jel do Bruno na sokolský karneval a maškarní ples, který se odbýval v síni Vác. Blatného.

V neděli dne 5. března bude v Abie velký ples u Jos. Donáta a v pondělí dne 6. března zase velký maškarní ples u Jos. Roubala.

—Ucho.—

Proti pohmožděninám a vymknutinám není nic lepšího nad St. Jakobs Oel. Jeho účinnost činí se při všech četných bolestech svalových trvale patrnou.